ait ꝙ.ꝗ.tp̄s reſtituēdi .ſ. qn̄ quis petit quod nō eſt nec fuit ſuum.ff.de lega.i.ſi quis bonoꝝ.ff.ſolu.matri.l.ſi mora. Debitor lucrat̄ fructus niſi tp̄s ſit appoſitū cauſa cuſtodie.ff.de re.iur.l.cum tp̄s. Dicit Accur.ꝙ ſpāle eſt in imperatore ꝙ poſſit auferre rem alterius.ff.de regu.iur.l.id quod noſtrū. NISI CIVITAS ASTRINGATUR IURAMENTO Nota ꝙ ciuitas poteſt obligari p iuſiurā.⁊ ſub iureiuran.paciſci:lꝫ nō habeat aiam vnde hoc iuramentū referendum eſt ad aiam ciuium per ea que no.Inno.extra de ſen.c.grauem.Bal.

(Controverſiā feudi cū imperatore iudicant pares)

Siqua controuerſia.

Dicitur h̄ ꝙ ꝯtrouerſia feudi inter impatoreꝫ ⁊ alios de ſocietate dꝫ dirimi p pares illius ciuitatis: vel per ep̄m illius ciuitatis:in qua diſcordia vertit̄:⁊ ſm̄ conſuetudinem illius terre:⁊ ſic no.ꝙ in feudis attendit̄ ꝯſuetudo loci vbi res eſt. ¶ No.ꝙ ſi imperator ꝯceſſit mihi tuſco feudū cuiuſdam caſtri alamanie vr̄ mihi cōceſſum ſm̄ conſuetudinē alamanie:⁊ ſi alamanico concedit in tuſcia vr̄ conceſſum ſm̄ ꝯſuetudinē tuſcie:vt hic dr̄: ⁊ eſt rō:q꞉ ꝯſuetudo p̄ſtationis ⁊ rei preſtāde intelligit̄ ſm̄ locū illum vbi dꝫ fieri traditio ⁊ ſolutio corpalis vt .l. ſemper in ſtipulationibus:de reg.iur.qḋ eſt nō.⁊ facit quod not.extra teſta.c.Raynutius ſuper gloſ. forte in nouella. CONSUETUDINEM INSPICI REGIONIS. Inſpicit̄.n.regionis cōſuetudo vt.ff.de fun.inſtru.l.cū delanionis.§.aſinā: ⁊ eſt ſic.ſ.e.§.i cauſis:vincit.n.de iure romano lex ēt in eo loco in quo eſt:vt.ff. de legi.l.de quibus:lꝫ ꝯriuꝫ ſit de iure lōbar.vt in lōbar.qualr̄ in iudi.l.placuit.odo.

(2 in debent eſſe pares)

Et nota. h̄ cuius loci pares debeāt cognoſcere de feudo:q꞉ pares illius ep̄atus vel terre vbi lis agitat̄:debꝫ aūt agitari in terra vel loco vbi feudū exiſtit : q꞉ reale iudiciū eſt:vel q꞉ iſte locus eſt cōmodior ⁊ melius ſcit̄ ibi veritas:ar.ff.de flu.l.i.§.i.⁊.C.de appel.l.cū poſt: ⁊ in.c.i.de reſcrip.i cle. Et ſi queras q̄ intelligat̄ cauſa feudalis. Rn̄.ſi crialiter agit̄ vel vltra leges feudoꝝ nō eſt cā feudalis : ſꝫ de inueſtitura facta vel fiēda vel de poſſeſſione ablata vel turbata p dn̄m vaſallo vl̄ per vaſallū vaſallo:de mili.va.q contu.eſt.c.i.⁊ vbicūqꝫ ſit cōmemoratio feudi ad intentionē feudādā coadiuuādam vel repellendā. Secus ſi nō agat̄ vel excipiat̄ ex hoc capite:vt ex̄ de fo.cōpe.c.verū:p Inno.⁊ dixi in.c. i.§.p̄terea de ꝓhi.feu.alie.p Feder.⁊ hec v̄a in petitorio ⁊ poſſeſſorio. Et illuꝫ ſcias ꝙ ille q nō vult inueſtire vaſallū de recto feudo de alio feudo cognoſcere nō pōt: q꞉ iniuſtus in vno preſumit̄ iniuſtus ⁊ ſuſpectus i alio.⁊ de cōtrouer.inter va. ⁊ epiſ.c.i.tex. ē notabilis.

Item volentibus.

Hic dr̄ ꝙ volēs venire cōtra pacta nō audit̄: ergo ſi audiētia deneget̄ exceptio pacti īpedit litꝫ.ꝯteſ.qḋ verū eſt ſi pactū eſt iuramēto firmatū vt h̄:ſecus ſi nō ſit iuram̄to firmatū:ſꝫ ſit factū lite pen.ar.ff.de pac.l.tale pcm̄.l.q ꝓuocauit : ⁊.C.de pac.l.poſtq̄ꝫ liti.⁊.C.de fi.inſtr.l.iij. Naꝫ cū ſit renunciatū liti nō pōt denuo reſuſcitari[a]:vt nō.i.c.i.de lit.cōteſt.li.vi.i nouel. Deinde nō. h̄ ꝙ ille q p metū vult nihil vult:qḋ dic vt not.ff.de reg.iur.l.velle nō vr̄. Bal.

[a] ¶ Reſuſcitari. Nota pro Inno.in.c. cōſtitutis:⁊ de reſcrip. ⁊ in.c.i.ď lit.cōteſta. in.vi. An. Barba.

Item ſtratam.

No.ď v̄bo ſtratā. Ozolinus nobil̄ qdaꝫ de roma fuit ex quo geniti fuerunt duo peſſimi tyranni quorum vnus eodem nomine potitus eſt: alter vero albricus fuit nominatus. O dof. COMMUNIRI. ſic.ſ.eo.§.pacem itaqꝫ:⁊ dic vt ibi O dof.

Nomina vero.

Ibi ſcriptam aūt vt h̄ pꝫ:⁊.ſ.e.in pri.§,nos romanoꝝ impator ⁊c.⁊.ſ.ꝓxi.§.noia v̄o ⁊c.certis tm̄ ciuitatibus hec p̄uilegia ꝯceduntur. ¶ Quid ergo ſi aliqs in aliqua harū ciuitatū habitet:⁊ neget̄ eſſe ď natione eius ciuitatis vel alterius que hac ciuitate comprehēſa ſit? Rn̄.probare dꝫ ſe habuiſſe originē in aliqua harū ciuitatū:vt.ff.de ꝓba.l.i.ſm̄ vnā lec.quā ibi dixi. O doff.⁊ ſm̄ h̄ nomē ⁊ beneficiū ciuitatis forenſibus ⁊ extraneis nō ꝓdeſt C.de teſta.l.ſi nō ſpāli:qḋ tene mēti:niſi eſſent recepti i numero ciuiū:vt.ff.de iure fiſ.l.ſꝫ ſi accepto:nā alteri paciſci nemo pōt cū ab eo mādatū nō hēat iuxta illud nihil ad nos de his q foris ſunt. PACEM. Cōcordat.ff.de pac.l.i.i pn̄. inſtitutꝫ.de iniurijs.§.finali. INANIMAM NOSTRAM. Nō.qualr̄ qs iurat ꝓ alio in aiam dn̄i.lxiij. diſt.c.tibi dn̄o. O dof. Pone conſtitui ꝓcuratoreꝫ ad iurādum de calūnia in aiam meā:aduerſarius dicit ꝙ ego cōpaream:q꞉ melius noui factū:rn̄deo in iuramento calūnie non dꝫ hoc ventilari:vt nō.in.c.vlt.de iura.calū.li.vi.in nouel.nūquid ille qui hꝫ ptāteꝫ faciendi qcqd viderit expedire dicatur.habere arbitriū volūtatis? vr̄ ꝙ ſic.ff.man.creditor.§.lucius:⁊ nō.in.c.ij.de iura.calū.lib.vi.in nouella.

Hi autem.

Primo nominat pricipes duces comites ⁊ barones q ex vna parte principis vna cū iuramento pacē firmauerunt. Secūdo nomiat nuncios lōbardorum ⁊ aliaꝝ ciuitatū ſocietatis eoꝝ q ex aduerſa pte iuramento ſuo pacē roborauerunt. Tertio nomiat ciuitates que pacē ex parte principis vna cū principe cū lōbardis pacē habuerūt. Quarto nominat nūcios lōbardoꝝ qbus inueſtiturā conſulatus dedit. Quinto ipreſſione ſigilli ſui paceꝫ princeps corroborat. Sexto apponit̄ tp̄s anni ⁊ dn̄i inditio ⁊ anni imperij ⁊ locus vt appareat vbi ⁊ qn̄ data fuit hec lex:⁊ hoc vſqꝫ ad.l.illam:in nomine: O dof.⁊ facit.C.de teſta.l.omnium:ibi duꝫ dicit:inter tot nobiles probataſqꝫ perſonas.

Pacta.

Hic habes argu. ꝙ anni dn̄i dies menſes ⁊ conſul. ⁊ alia que in inſtr̄is apponuntur debeant poni in fine inſtr̄orum alibi habent contrariū: vt.ſ.de iure emphi.in prin.qḋ credo verius: vt in auc.de p̄po.nomē impera.in prin.⁊.§.i.⁊.ij.col.v.⁊ i lōbar.de ep̄is.l.i. ¶ Sꝫ nūquid inſtr̄m viciat̄ ſi in fine hec adiecta inueniant̄? Dico ꝙ nō:naꝫ in inſtr̄is non apponunt̄ hec niſi vt conſtet de tempore contractus: ſed ſiue in principio ſiue in fine ponant̄ nihilominus cuꝫ conſtat de tpe ex quo appoſita ſunt quare de iuris ordine non curatur.ff.de ſolu.l.nec.n.odof. ¶ Sꝫ nūquid viciatur inſtr̄m ſi nomen imperatoꝝ prepoſitū nō fuit vel non interceſſit tabellionis ſubſcriptio:vel contrahentis: vel aliquid defuit ex his que debent interuenire? Rn̄. vtiqꝫ ar.in auc.vt prepo.nomen impera.ar.C.de fide inſtru.l. contra.C.de conuen.debi.fiſ.l.fiſco.lib.x.ff.de teſta.l.ad teſtiuꝫ §.ſi quis.ff.de tranſac. cū hi.§.ſi pretor.ff. de colla.bo.l.i.§. ſi tm̄.ff.excu.tu.l.ſcire.§.ſufficiat : arg.C.de fide inſtru.⁊ iur. haſte fiſca.l.i.li.x.ar.optimū.ff. de in integ.reſti.l. diuus.C. qui teſta.fa.poſ.l.furioſum in fi. Si.n. que ad rei ſubſtantiā modū ordinem vel ſolēnitatem pertinent omittant̄: quicq̇d geſtuꝫ fuerit vitiatur.C.de contrahen.emp.l.empti. ⁊.l.precium.ff.de contrahen.emp.l.nec emptio. ⁊.l.res.ff. de acti. ⁊ obliga.l.in omnibus.ff.loca.l.qui ad certum:⁊.l. ſi tibi:⁊ ff.de verbo.obliga.l.i.in prin.ff.ſi certum peta.l.rogaſti.C. de non nume.pecu.l.cuꝫ vltra.C.de iure emphi.l.ij.C. de fabri.ſi quis lib.xi.inſti.de inuti.ſtipu.§.ſi quis alij.C. de ſen. ⁊ interlo.om.iudi.l.prolatam.C.de excep. rei iudi.l.i.C. de ap.l.nominationes. Et q꞉ quotiens plura interuenire debēt vnum interueniſſe non ſufficit: vt.ff.de diuor.l.fina.cū ſimili. Unde eſt arg. ꝙ valet inſtrumentū ita confectum.ff. de manu.vin.l.antepenul.ff.de ap.l.ſcio:ſed primum verius odof. ¶ Sed quid ſi apponuntur ſolemnitates cuꝫ erratur i vna vtrum tabellio poteſt propria auctoritate emendare exemplum ſi errauit in die vel in appoſitione loci? Reſpondeo ſi eſt queſtio ſuper die vel loco non poteſt emendare. Nam raſura caderet in loco ſuſpecto. ¶ Si autem alibi vbi non pendet queſtio: tunc emendare poteſt ⁊ radere v̄bum erroneum:⁊ ponere verbum verum : vt legitur ⁊ notatur.C. de teſta.ſi vnus. Si autem non errauit in ſolēnitate inſtrumenti ſꝫ in qualitate facti:tunc poſtq̄ꝫ inſtr̄m eſt redactū in modum ⁊